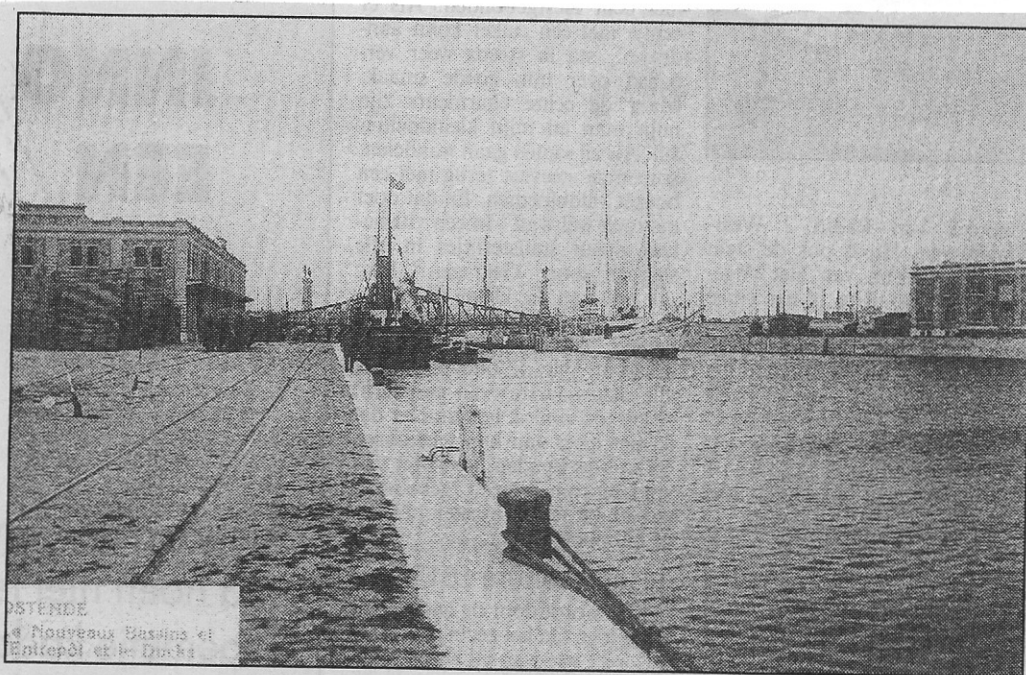

Een eeuw geleden werd al besloten tot uitbreiding

De haven van Oostende

Het Vlotdok, waar men in drukke periodes ook hout loste. (circa 1906)

Ruim 150 jaar geleden was iedereen in Oostende tot de konklusie gekomen dat de Oostendse haven te klein geworden was. Er was vooral het feit dat een deel van de haven voorbehouden diende te blijven voor de maalboten en de andere staatsschepen. Men beschikte op gebied van dokken over het vissersdok en de drie handelsdokken, waarvan de derde met scheepswerven omgeven was, zodat er daar geen normale laad- of loskade voorhanden was.

Toch zou het nog tot het einde van de vorige eeuw duren eer men met de havenwerken zou beginnen.

In 1888 werden de staketsels in zee al verlengd en tevens verbreed

als wandelpiëer maar de eigenlijke grote havenwerken zouden pas in 1898 aangevat worden en tot 1905 duren. Dus volle zeven jaren van allerlei miserie voor de wijken van de Vuurtoren, Sas-Slijkens en het Hazegras.

Spuikom om verzanding tegen te gaan

Eén van de problemen van de Oostendse haven was het verzanden. Men had de spoelsluis al van uit de tijd van Napoleon (1810) en later werd de Leopoldsluis achter de halve maan gegraven. In 1859 namelijk. Bij de grote havenwerken van 1900 meende men ook dit verzandingsprobleem te

kunnen oplossen door een grote Spuikom („de Pit” zoals men die op de Vuurtorenwijk noemt) van ettelijke hektaren te laten graven. Helaas, deze Spuikom heeft men na de eerste spuiingen onmiddellijk moeten sluiten. Het geloosde water stroomde, nog versterkt door het opgehouden zeewater, met groot geweld tegen de kaaimuren van het Kaaistation. De kaaimuren brakende kracht van de watermassa zodat het opgehouden water daarna gewoon de havengeul uit te vloeien zodat. Van het wegspoelen van zand uit de havengeul was er niets meer te merken. Baggeren bleef dus het enige middel om de diepte van de havengeul te behouden.

Hetzelfde dok, waar vissersschepen kwamen meren, vooraleer in 1934 er de nieuwe vismijn werd gebouwd. (circa 1926)

Vuurtorenwijk raakte geïsoleerd

De nieuwe handelsdokken waren het Vlotdok (640 m lang en 90 m breed) het Houtdok, jarenlang vermaard door de schepen die uit het Hoge Noorden met hout kwamen voor de houtfirma's Deweert en Snauwaert (dit dok heeft een lengte van 575 m en is eveneens breed). Daarnaast is er ook nog de Zwaaiikom (387 m lang), waarlangs de scheepsbouwers Beliard Murdoch gevestigd waren. Om in die dokken te varen had men de Demeysluis en de grote Smet de Naeyerbrug gebouwd, met een oprit die nog voorbij de Haze-graskerk begon met het weinig

traaie gevolg dat deze kerk in de diepte kwam te liggen.

Het verbindingsbrugje met de Vuurtorenwijk werd afgebroken, zodat de bevolking van deze wijk zich volledig van de stad afgesloten voelde. Ze konden alleen maar via de brug nabij „de Bolle” naar de stad gaan.

In de twintiger jaren werd de oude Vuurtorenwijk afgebroken in het vooruitzicht van de bouw van de nieuwe Vismijn.

L'histoire se répète

Als de geplande nieuwe havenwerken, met de noodzakelijke doorsteek naar het Kennedyrondpunt een aanvang zullen nemen, mogen we een soort herhaling van juist een eeuw geleden ver-

wachten. Hopelijk komen er geen nutteloze werken meer bij te pas, zoals destijds de Spuikom.

Omer Vilain